

Під вагою віку детонують
Плити і склепіння —
Не до сну.
Постарілу домну
Демонтують...
Наварила ж море чавуну.
Важко ронить всивілий господар
На ливарний двір вогонь-сльозу:
— Відслужила вже своє... виходить...
Інший час по небу полоснув.
Інший час, і швидкості, і міри —
Тільки ж в хлопців на крутім чолі
Такі самі світяться краплини,
Як світилися звіку на землі.

1982

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.